

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Сіверськодонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Сіверськодонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20003791

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Дніпро

«24» квітня 2025 року

Слідчий 2 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Поліщук Владислав Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024130000000170 від 06.03.2024, та встановивши наявність достатніх доказів, а також підстав для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277 та 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кучеряву Ольгу Петрівну, 25.12.1976 р.н.,
уродженку с. Курячівка Білокуракинського району Луганської області УРСР, громадянку України, зареєстрована за адресою: Луганська область, Сватівський район, с. Курячівка, мешкає за адресою: Луганська область, Сватівський район, с. Хоменкове Перше, вул. Миру, 9

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Кучерява О.П.:

1. Контекстуальний елемент міжнародного збройного конфлікту.

Із 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України. Одночасно з цим, протягом березня – початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ, представники

ірегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Луганської області. 27.04.2014 в м. Луганську створено терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Луганської області.

Надалі, 24.02.2022, президент РФ оголосив початок т. зв. спеціальної воєнної операції. Після цього близько четвертої години ранку того ж дня ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання ірегулярних незаконних збройних формувань «ЛНР» розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права) на території України.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни від 12.08.1949, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у т. ч. до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Застосовні норми міжнародного гуманітарного права. Відповідно до ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Женевська конвенція IV), пограбування забороняються.

Відповідно до ст. 147 Женевської конвенції IV, до серйозних порушень,

серед іншого, належить широкомасштабне привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

У частині III Конвенції IV про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі (далі – Гаазька конвенція) передбачено норми, які регулюють військове керівництво на території держави-супротивника.

Відповідно до ст. 46 Гаазької конвенції, приватна власність повинна поважатися. Приватна власність не підлягає конфіскації.

Відповідно до ст. 53 Гаазької конвенції, окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та, загалом, всією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

У ст. 8 (2)(a)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду (далі – РС МКС) зазначено про те, що широкомасштабне привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо є воєнним злочином.

Зазначені вище норми міжнародного гуманітарного права встановлюють правила та обмеження для сторони конфлікту на окупованій території.

3. Відомості про статус території.

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, окремі території України, що входять до складу Луганської області, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014.

При цьому, відповідно до ч. ч. 2, 3 ст. 9 вказаного Закону України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Внаслідок міжнародного збройного конфлікту з 05.03.2022 і по теперішній час територія Білокуракинської селищної територіальної громади Луганської області опинилась і залишається тимчасово окупованою РФ.

4. Норми регулювання, запроваджені окупаційною владою.

Починаючи з 05.03.2022, невстановлені представники окупаційної адміністрації РФ спрямували свою діяльність на створення незаконних органів влади, у т. ч. на тимчасово окупованій території Білокуракинської селищної територіальної громади Луганської області на порушення вказаного Закону України, з метою закріплення окупаційної влади, яка сприятиме у веденні подальших бойових дій проти Сил оборони України.

30.12.2022, з метою посилення реалізації політики окупації та остаточної «інтеграції» окупованих ЗС РФ територій Луганської області до складу «ЛНР»,

легітимації діяльності незаконних органів влади, правового закріплення режиму окупації, створення видимості державності на тимчасово окупованій території Луганської області та придушення спротиву проукраїнського населення, керівництвом окупаційної адміністрації РФ в Луганській області прийнято низку юридично нікчемних документів, які не мають юридичної сили відповідно до законодавства України – законів та підзаконних нормативних актів «ЛНР». У т. ч., ухвалена т. зв. «Конституція Луганської Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Конституция Луганской Народной Республики»), відповідно до якої, зокрема:

- «державну владу в ЛНР здійснюють Голова ЛНР, Народна Рада ЛНР, Уряд ЛНР, які утворюються відповідно до цієї Конституції». Мовою оригіналу – «государственную власть в ЛНР осуществляют Глава ЛНР, Народный Совет ЛНР, Правительство ЛНР, образуемые в соответствии с настоящей Конституцией» (ч. 2 ст. 6);

- ЛНР має свою Конституцію та законодавство, що діють на всій території ЛНР, мовою оригіналу – «ЛНР имеет свою Конституцию и законодательство, действующие на всей территории ЛНР» (ч. 1 ст. 7);

- закони ЛНР підлягають офіційній публікації. Неопубліковані закони не застосовуються. Нормативні правові акти ЛНР, що зачіпають права, свободи та обов'язки людини і громадянина, не можуть застосовуватися, якщо вони не опубліковані офіційно для загальної інформації. Мовою оригіналу – «законы ЛНР подлежат официальной публикации. Неопубликованные законы не применяются. Нормативные правовые акты ЛНР, затрагивающие права, свободы и обязанности человека и гражданина, не могут применяться, если они не опубликованы официально для всеобщего сведения» (ч. 2 ст. 7);

- конституція ЛНР, закони та інші нормативні правові акти ЛНР, прийняті в межах повноважень ЛНР, є обов'язковими для виконання всіма органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, організаціями, громадськими об'єднаннями, посадовими особами та громадянами, що знаходяться на території ЛНР. Мовою оригіналу – «конституция ЛНР, законы и иные нормативные правовые акты ЛНР, принятые в пределах полномочий ЛНР, обязательны для исполнения всеми находящимися на территории ЛНР органами государственной власти, другими государственными органами, органами местного самоуправления, организациями, общественными объединениями, должностными лицами и гражданами» (ч. 3 ст. 7);

- органи місцевого самоврядування, утворені на території ЛНР, і органи державної влади ЛНР входять у єдину систему публічної влади в РФ і здійснюють взаємодію для найефективнішого розв'язання завдань у сфері населення, що проживає на території ЛНР. Мовою оригіналу – «органы местного самоуправления, образованные на территории ЛНР, и органы государственной власти ЛНР входят в единую систему публичной власти в РФ и осуществляют взаимодействие для наиболее эффективного решения задач в интересах населения, проживающего на территории ЛНР» (ч. 2 ст. 8);

- примусове відчуження майна для державних потреб може бути здійснене лише в порядку, встановленому федеральним законом, за умови

попереднього та рівноцінного відшкодування. Мовою оригіналу – «принудительное отчуждение имущества для государственных нужд может быть произведено только в порядке, установленном федеральным законом, при условии предварительного и равноценного возмещения» (ч. 2 ст. 24);

– малозабезпеченим, іншим зазначеним у законі громадянам, які потребують житла, воно надається безкоштовно або за доступну плату з державних, муніципальних та інших житлових фондів відповідно до встановлених законом норм. Мовою оригіналу – «малоимущим, иным указанным в законе гражданам, нуждающимся в жилище, оно предоставляется бесплатно или за доступную плату из государственных, муниципальных и других жилищных фондов в соответствии с установленными законом нормами» (ч. 3 ст. 29);

– статус ЛНР визначається Договором між РФ та ЛНР про прийняття до РФ ЛНР та утворення у складі РФ нового суб'єкта, Конституцією РФ, Федеральним конституційним законом від 04.10.2022 № 6-ФКЗ «Про прийняття до Російської Федерації Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта. Мовою оригіналу – «статус ЛНР определяется Договором между РФ и ЛНР о принятии в РФ ЛНР и образовании в составе РФ нового субъекта, Конституцией РФ, Федеральным конституционным законом от 04.10.2022 № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики», настоящей Конституцией» (ч. 1 ст. 44);

– народна рада ЛНР є постійно діючим представницьким та єдиним законодавчим органом державної влади ЛНР. Мовою оригіналу – «народный Совет ЛНР является постоянно действующим представительным и единственным законодательным органом государственной власти ЛНР» (ч. 1 ст. 50);

– до повноважень Народної ради ЛНР відноситься: 1) прийняття Конституції ЛНР та поправок до неї; 2) прийняття законів ЛНР, внесення змін до них; 3) законодавче регулювання з предметів ведення ЛНР та предметів спільного відання РФ та ЛНР у межах ЛНР; 5) розгляд питань щодо зміни кордонів ЛНР; 14) обрання голови ЛНР та призначення відповідно до федерального закону дня голосування депутатів з цього питання. Мовою оригіналу – «к ведению Народного Совета ЛНР относятся: 1) принятие Конституции ЛНР и поправок к ней; 2) принятие законов ЛНР, внесение в них изменений; 3) законодательное регулирование по предметам ведения ЛНР и предметам совместного ведения РФ и ЛНР в пределах полномочий ЛНР; 5) рассмотрение вопросов об изменении границ ЛНР; 14) избрание Главы ЛНР и назначение в соответствии с федеральным законом дня голосования депутатов по данному вопросу» (п. п. 1, 2, 3, 5, 14 ч. 1 ст. 56);

– право законодавчої ініціативи у Народній Раді ЛНР належить депутатам Народної Ради ЛНР, голові ЛНР, уряду ЛНР, прокурору ЛНР, представницьким органам місцевого самоврядування. Право законодавчої ініціативи також належить територіальному органу Міністерства юстиції Російської Федерації по ЛНР з питань його відання. Мовою оригіналу –

«право законодательной инициативы в Народном Совете ЛНР принадлежит депутатам Народного Совета ЛНР, Главе ЛНР, Правительству ЛНР, прокурору ЛНР, представительным органам местного самоуправления. Право законодательной инициативы также принадлежит территориальному органу Министерства юстиции РФ по ЛНР по вопросам его ведения» (ч. 1 ст. 59);

– проекти законів ЛНР, внесені до Народної Ради ЛНР головою ЛНР, розглядаються за його пропозицією у першочерговому порядку. Мовою оригіналу – «проекты законов ЛНР, внесенные в Народный Совет ЛНР Главой ЛНР, рассматриваются по его предложению в первоочередном порядке» (ч. 2 ст. 59);

– законопроекти розглядаються Народною Радою ЛНР в двох читаннях. Рішення про прийняття або про відхилення проекту, а також про прийняття закону ЛНР оформляється постановою Народної Ради ЛНР. Мовою оригіналу – «законопроекты рассматриваются Народным Советом ЛНР в двух чтениях. Решение о принятии или об отклонении проекта закона, а также о принятии закона ЛНР оформляется постановлением Народного Совета ЛНР» (ч. 4 ст. 59);

– прийнятий Народною Радою ЛНР закон ЛНР протягом п'яти днів з дня його прийняття спрямовується Голові ЛНР для підписання та оприлюднення. Мовою оригіналу – «принятый Народным Советом ЛНР закон ЛНР в течение пяти дней со дня его принятия направляется Главе ЛНР для подписания и обнародования» (ч.1 ст. 60).

– голова ЛНР: 18) підписує та оприлюднює закони ЛНР або відхиляє їх. Мовою оригіналу – «Глава ЛНР: 18) подписывает и обнародует законы ЛНР либо отклоняет их» (ст. 65);

– місцеве самоврядування в ЛНР здійснюється в муніципальних утвореннях, види яких встановлюються відповідно до федерального закону. Мовою оригіналу – «местное самоуправление в ЛНР осуществляется в муниципальных образованиях, виды которых устанавливаются в соответствии с федеральным законом» (ч. 1 ст. 77);

– органи місцевого самоврядування, утворені на території ЛНР, самостійно керують муніципальною власністю, формують, затверджують та виконують місцевий бюджет, вводять місцеві податки та збори, вирішують інші питання місцевого значення, а також у відповідності із федеральним законом забезпечують в межах своєї компетенції доступність медичної допомоги. Мовою оригіналу – «органы местного самоуправления, образованные на территории ЛНР, самостоятельно управляют муниципальной собственностью, формируют, утверждают и исполняют местный бюджет, вводят местные налоги и сборы, решают иные вопросы местного значения, а также в соответствии с федеральным законом обеспечивают в пределах своей компетенции доступность медицинской помощи» (ч. 1 ст. 78).

Також підконтрольними державі-агресору представниками т. зв. «ЛНР» на окупованій території Луганської області організовано та розпочато діяльність незаконних органів влади, зокрема 14.03.2023 прийнято т. зв. «закон про утворення на території ЛНР міських округів та муніципальних округів, встановлення їх кордонів № 428-III», мовою оригіналу – «закон об образовании

на території ЛНР городських округів і муніципальних округів, установленні їх границь № 428-III», відповідно до якого утворене т. зв. «муніципальне утворення Білокуракинський муніципальний округ ЛНР», мовою оригіналу – «муниципальное образование Белокуракинский муниципальный округ ЛНР».

У період з 01.09.2023 по 10.09.2023, у відповідності до законодавства РФ та т. зв. «ЛНР», на тимчасово окупованій території Луганської області проведено т. зв. «вибори депутатів Народної Ради та депутатів представницьких органів муніципальних утворень», мовою оригіналу – «выборы депутатов Народного Совета и депутатов представительных органов муниципальных образований», за результатами проведення яких, представниками т. зв. «виборчої комісії ЛНР», мовою оригіналу – «избирательной комиссии ЛНР» вибори депутатів до т. зв. «ради муніципального округу Білокуракинського муніципального округу ЛНР I скликання», мовою оригіналу – «совета муниципального округа Белокуракинского муниципального округа ЛНР I созыва», визнані такими, що відбулись, та за їх підсумками до вказаної т. зв. «ради» обрані 15 депутатів.

19.09.2023 відбулося перше пленарне засідання т. зв. «ради муніципального округу Білокуракинського муніципального округу ЛНР I скликання», мовою оригіналу – «совета муниципального округа муниципального образования Белокуракинский муниципальный округ ЛНР I созыва» (мовою оригіналу), на якому прийнято т. зв. «рішення № 1», мовою оригіналу – «решение № 1», на підставі якого розпочав свою діяльність створений на тимчасово окупованій території, вказаний вище незаконний орган влади, який є окупаційною адміністрацією держави-агресора.

5. Загальний умисел на вчинення злочину.

Разом з цим, не пізніше ніж 27.03.2024 у невстановлених представників керівництва окупаційної адміністрації «ЛНР» за змовою з невстановленими представниками політичного керівництва РФ виник умисел на привласнення приватної власності, невинуватого військовою необхідністю, що знаходиться та підконтрольній ним території, у порушення ст. ст. 33, 147 Женевської Конвенції IV, та ст. 46 Гаазької конвенції.

Привласнення майна мало здійснюватись шляхом імітування легітимної мети, тобто у спосіб прийняття т. зв. «закону», спрямованого на упорядкування майнових відносин на тимчасово окупованих територіях.

Положення вказаного закону передбачали б порядок визнання майна безхазяйним та наділяли відповідною компетенцією підконтрольних керівництву окупаційної адміністрації «ЛНР» та представникам політичного керівництва РФ осіб з незаконно створених «органів місцевого самоврядування».

Такі підконтрольні особи, діючи в межах повноважень, наданих ним окупаційною владою, мали складати на затверджувати переліки майна, яке визнавалось безхазяйним.

Внаслідок ухвалення такого рішення законні власники приватного майна, яке перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, передусім громадяни України, у супереччю своїй волі втрачали право на це майно.

У подальшому таке майно мало використовуватись для сприяння заселенню тимчасово окупованих територій України лояльним населенням та зміцненню влади держави-агресора на вказаній території.

6. Спосіб реалізації загального злочинного умислу.

На виконання зазначених намірів, 27.03.2024 т. зв. «народною Радою ЛНР», мовою оригіналу – «народным Советом ЛНР» прийнято т. зв. «Закон № 52-І про особливості виявлення, використання та визнання права муніципальної власності муніципальних утворень ЛНР на житлові приміщення, маючи ознаки безхазяйної власності, розташованої на території ЛНР», мовою оригіналу – «Закон № 52-І об особенностях выявления, использования и признания права муниципальной собственности муниципальных образований ЛНР на жилые помещения, имеющие признаки бесхозяйного имущества, расположенные на территории ЛНР» (далі – «Закон № 52-І від 27.03.2024»), який того ж дня був підписаний т. зв. «головою ЛНР», мовою оригіналу – «главой ЛНР» Пасічником Л.І., завдяки чому його було введено в дію.

Зокрема, т. зв. «Законом № 52-І от 27.03.2024» передбачено:

- дія цього закону поширюється на житлові приміщення у вигляді житлових будинків, квартир, кімнат. Мовою оригіналу – «действие настоящего закона распространяется на жилые помещения в виде жилых домов, квартир, комнат» (ч. 2 ст. 1);

- органи місцевого самоврядування ЛНР в особі уповноважених ними органів (далі – уповноважені органи) самостійно здійснюють дії по виявленню, обліку та прийняттю житлових приміщень, маючих ознаки безхазяйного майна, в муніципальну власність муніципальних утворень ЛНР, на території якої вони розташовані, на підставах, передбачених цим Законом. Мовою оригіналу – «органы местного самоуправления ЛНР в лице уполномоченных ими органов (далее – уполномоченные органы) самостоятельно осуществляют действия по выявлению, учету и принятию жилых помещений, имеющих признаки бесхозяйного имущества, в муниципальную собственность муниципальных образований ЛНР, на территории которых они расположены, по основаниям, предусмотренным настоящим законом» (ст. 3);

- уповноважений орган протягом 10 календарних днів з дня виявлення житлового приміщення, маючого ознаки безхазяйного майна, розміщує на офіційному сайті органу місцевого самоврядування в інформаційно-телекомунікаційній мережі «Інтернет», а також в доступних місцях, у входу в житлове приміщення, маючого ознаки безхазяйного майна, оголошення про виявлення житлового приміщення, маючого ознаки безхазяйного, про необхідність особистої явки до уповноваженого органу особи (осіб), які вважають себе його власником, або маючих на нього право, протягом 30 календарних днів з дня розміщення такої об'яви з такими документами. Мовою оригіналу – «в «уполномоченный орган» в течении 10 календарных дней со дня обнаружения жилого помещения, имеющего признаки бесхозяйного имущества, размещает на официальном сайте органа местного самоуправления в информационно-телекоммуникационной сети «Интернет», а также в доступных местах у входа в жилое помещение, имеющее признаки бесхозяйного имущества, объявление о выявлении жилого помещения, имеющего признаки бесхозяйного, и о необходимости личной явки в уполномоченный орган лица (лиц), считающего (считающих) себя его собственником или имеющего (имеющих) на него права, в течение

30 календарных дней со дня размещения такого объявления со следующими документами:» (п.п. 3 ч. 1 ст. 5)

а) паспортом громадянина РФ або іншим документом, що засвідчує особистість, або випискою з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, установчими документами юридичної особи, ідентифікаційним номером платника податків. Мовою оригіналу – «а) паспортом гражданина РФ или иным документом, удостоверяющим личность, либо выпиской из Единого государственного реестра юридических лиц, учредительными документами юридического лица, идентификационным номером налогоплательщика»;

б) правовстановлюючими (правозасвідчуючими) документами на житлове приміщення. Мовою оригіналу – «б) правоустанавливающими (правоудостоверяющими) документами на жилое помещение»;

– у пріоритетному порядку безхазяйні житлові приміщення підлягають наданню у користування співробітникам Міністерства оборони РФ, Міністерства внутрішніх справ РФ, Федеральної служби безпеки РФ, Міністерства РФ у справах цивільного захисту, надзвичайних ситуацій та ліквідації наслідків стихійних лих, Федеральної служби військ національної гвардії РФ, Служби зовнішньої розвідки РФ, Федеральної служби охорони РФ, Федеральної митної служби, Міністерства юстиції РФ, Федеральної служби судових приставів, Федеральної служби виконання покарань, Державної фельд'єгерської служби РФ, Прокуратури РФ, Слідчого комітету РФ, судьям (за виключенням мирових суддів), працівникам соціальної сфери, а також громадянам, які перебувають на обліку як такі, що потребують житлових приміщень. Мовою оригіналу – «в приоритетном порядке бесхозяйные жилые помещения подлежат предоставлению в пользование сотрудникам Министерства обороны РФ, Министерства внутренних дел РФ, Федеральной службы безопасности РФ, Министерства РФ по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий, Федеральной службы войск национальной гвардии РФ, Службы внешней разведки РФ, Федеральной службы охраны РФ, Федеральной таможенной службы, Министерства юстиции РФ, Федеральной службы судебных приставов, Федеральной службы исполнения наказаний, Государственной фельдъегерской службы РФ, Прокуратуры РФ, Следственного комитета РФ, судьям (за исключением мировых судей), работникам социальной сферы, а также гражданам, состоящим на учете в качестве нуждающихся в жилых помещениях»; (ст. 8)

– після закінчення 3 місяців з дня постановки житлового приміщення на облік як безхазяйного територіальним органом федерального органу виконавчої влади, що здійснює державний кадастровий облік, державну реєстрацію прав, ведення Єдиного державного реєстру нерухомості, уповноважений орган звертається до суду із заявою про визнання права муніципальної власності муніципального утворення на вказане житлове приміщення у порядку, передбаченому законодавством РФ. Мовою оригіналу – «по истечении 3 месяцев со дня постановки жилого помещения на учет в качестве бесхозяйного территориальным органом федерального органа

исполнительной власти, осуществляющего государственный кадастровый учет, государственную регистрацию прав, ведение Единого государственного реестра недвижимости, уполномоченный орган обращается в суд с заявлением о признании права муниципальной собственности муниципального образования на данное жилое помещение в порядке, предусмотренном законодательством РФ» (ч. 1 ст. 10);

– право муніципальної власності на житлове приміщення, встановлене рішенням суду, підлягає державній реєстрації. Мовою оригіналу – «право муниципальной собственности на жилое помещение, установленное решением суда, подлежит государственной регистрации» (ч. 2 ст. 10).

На виконання вказаного т. зв. «Закону № 52-І від 27.03.2024», відповідні органи окупаційної влади «ЛНР», у т. ч. і т. зв. «муніципальне утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «муниципальное образование Белокуракинского муниципального округа ЛНР» розпочали його реалізацію.

7. Відомості про статус підозрюваного.

30.10.2023 громадянка України Кучерява Ольга Петрівна, 25.12.1976 року народження, перебуваючи на території селища Білокуракине Луганської області, усвідомлюючи що з 05.03.2022 і по теперішній час територія Білокуракинської селищної територіальної громади Луганської області залишається тимчасово окупованою військовослужбовцями ЗС РФ, а також будучи обізнаною про незаконність створених, обраних чи призначених представниками окупаційних військ держави-агресора та підконтрольних їй збройних формувань т. зв. «ЛНР» на тимчасово окупованій території України органів влади, т. зв. «рішенням № 4», мовою оригіналу – «решением № 4», т. зв. «ради муніципального округу Білокуракинського муніципального округу ЛНР III засідання I скликання», мовою оригіналу – «совета муниципального округа муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР III заседания I созыва», була обрана т. зв. «главой» незаконно створеного, відповідно до т. зв. «закону ЛНР № 428-III» від 14.03.2023, органу – т. зв. «муніципального утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР».

8. Безпосередні обставини вчинення кримінально караного діяння.

Так, т. зв. «головою муніципального утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «главой муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР» Кучерявою О.П. з метою практичного впровадження та подальшого забезпечення виконання на території т. зв. «Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «Белокуракинского муниципального округа ЛНР», тобто Білокуракинської селищної територіальної громади Луганської області, в порушення ст. ст. 33, 147 Женевської Конвенції IV, ст. 46 Гаазької конвенції, були прийняті, підписані та введені в дію такі рішення:

– 08.04.2024 т. зв. «Постанову № 50-п «Про створення комісії з обстеження виявлених об'єктів житлової нерухомості з ознаками безхазайної на території муніципального утворення Білокуракинський муніципальний округ

ЛНР», мовою оригіналу – «Постановление № 50-п «О создании комиссии по обследованию выявленных объектов жилой недвижимости с признаками бесхозной на территории муниципального образования Белокуракинский муниципальный округ ЛНР», далі – «Постанова № 50-п» (передбачає створення комісії для виявлення, обстеження, обліку та передачі у муніципальну власність житлових приміщень, які класифікуються як безхазяйне майно, а також її склад);

– 06.06.2024 т. зв. «Постанова № 92-п «Про затвердження реєстру безхазяйних об'єктів нерухомого майна на території муніципального утворення Білокуракинський муніципальний округ ЛНР», мовою оригіналу – «Постановление № 92-п «Об утверждении реестра бесхозных объектов недвижимого имущества на территории муниципального образования Белокуракинский муниципальный округ ЛНР», далі – «Постанова № 92-п» (передбачає створення реєстру безхазяйних об'єктів нерухомості, затверджує форму реєстру, визначає порядок його складання та зміст);

– 13.08.2024 т. зв. «Постанова № 148-п «Про визнання об'єкта безхазяйним та внесення до Реєстру виявленого майна Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «Постановление № 148-п «О признании объекта бесхозным и внесении в Реестр выявленного имущества Белокуракинского муниципального округа ЛНР», далі – «Постанова № 148-п» (визнано безхазяйним об'єкти (житлові приміщення та будівлі) розташовані за адресою: 1. Луганська область, с-ще Білокуракине, вул. Паркова (Кірова), будинок 10 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Кирова, дом 10»); 2. Луганська область, с-ще Білокуракине, вул. Історична (Леніна), будинок 62, квартира 22 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Ленина, дом 62, квартира 22»); 3. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16 квартира 7 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 7»); 4. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16, квартира 2 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 2»); 5. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Миру, будинок 4, квартира 10 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Мира, дом 4, квартира 10»); 6. Луганська область, с-ще Білокуракине, вулиця Набережна, будинок 9 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Набережная, дом 9»); 7. Луганська область, с-ще Білокуракине, провулок Робочий, будинок 13 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, проулок Рабочий, дом 13»); 8. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Миру, будинок 1, квартира 19 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Мира, дом 1, квартира 19»); 9. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16 квартира 15 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 15»); 10. Луганська область, Сватівський район, Білокуракинська селищна громада, с. Олексіївка, вулиця Центральна, будинок 3 (мовою оригіналу – «ЛНР, Белокуракинский МО, с. Алексеевка, улица Центральная, дом 3»);

– 15.08.2024 т. зв. «Постанова № 154-п «Про затвердження особового складу комісії та Положення про комісію з виявлення, обстеження, обліку та прийняття житлових приміщень, які мають ознаки безхазяйного майна в муніципальну власність муніципального округу муніципальне утворення

Білокуракинський муніципальний округ ЛНР», мовою оригіналу – «Постановление № 154-п «Об утверждении личного состава комиссии и Положения о комиссии по выявлению, обследованию, учёту и принятию жилых помещений, имеющих признаки бесхозяйного имущества в муниципальную собственность муниципального округа муниципальное образование Белокуракинский муниципальный округ ЛНР», далі – «Постанова № 154-п» (скасовує зазначену вище «Постанову № 50-п» та затверджує новий регламент відповідно до т. зв. «Закону від 27 червня 2024 року № 77-І «Про внесення змін до статей 7 і 8 Закону ЛНР «Про особливості виявлення, використання та визнання права муніципальної власності муніципальних утворень ЛНР на житлові приміщення, що мають ознаки безхазяйного майна, розташовані на території ЛНР», мовою оригіналу – «Закон от 27 июня 2024 года № 77-І «О внесении изменений в статьи 7 и 8 Закона ЛНР «Об особенностях выявления, использования и признания права муниципальной собственности муниципальных образований ЛНР на жилые помещения, имеющие признаки бесхозяйного имущества, расположенные на территории ЛНР», а також містить зразки документів для прийняття рішень про подальшу передачу об'єктів у т. зв. «муніципальну власність»);

– 28.08.2024 т. зв. «Постанову № 166-п «Про затвердження порядку розгляду заяв про надання у тимчасове користування безхазяйного житлового приміщення, що перебуває на обліку безхазяйних житлових приміщень у реєстрі виявленого безхазяйного нерухомого майна (житлових приміщень) на території муніципального утворення Білокуракинський муніципальний округ ЛНР», мовою оригіналу – «Постановление № 166-п «Об утверждении порядка рассмотрения заявлений о предоставлении во временное пользование бесхозяйного жилого помещения, находящегося на учете бесхозяйных жилых помещений в реестре выявленного бесхозяйного недвижимого имущества (жилых помещений) на территории муниципального образования Белокуракинский муниципальный округ ЛНР», далі – «Постанова № 166-п» (встановлює порядок розгляду заяв про надання безхазяйного житлового приміщення у тимчасове користування. Також, містить додатки, зокрема, форму заяви для пріоритетного отримання приміщення та список документів, які обов'язково повинні включати копію паспорта громадянина РФ та довідку про потребу в житлі).

Прийняті, підписані та введені в дію т. зв. «головою Муніципального округу Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «главой Муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР» Кучерявою О.П. рішення («Постанови № 50-п, № 92-п, № 154-п та № 166-п») на виконання т. зв. «Закону № 52-І від 27.03.2024» створили видимість правомірності дій представників окупаційної влади т. зв. «Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «Белокуракинского муниципального округа ЛНР», зокрема т. зв. «комісії при Адміністрації муніципального округу муніципального утворення Білокуракинський муніципальний округ ЛНР з інвентаризації, обліку та прийняття житлових приміщень, які мають ознаки безхазяйного майна у муніципальну власність муніципального округу муніципального утворення

Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «комиссии при Администрации муниципального округа муниципального образования Белокуракинский муниципальный округ ЛНР по инвентаризации, учету и принятию жилых помещений, имеющих признаки бесхозяйного имущества в муниципальную собственность муниципального округа муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР», що дозволило вилучення приватної власності у громадян України – законних власників – без їх згоди, надання компенсації та за відсутності воєнної необхідності, а також подальшу передачу таких об'єктів у т. зв. «муніципальну власність», а прийнята, підписана та введена в дію Кучерявою О.П. т. зв. «Постанова № 148-п» визнала безхазайним об'єкти (житлові приміщення та будівлі) розташовані за адресою: 1. Луганська область, с-ще Білокуракине, вул. Паркова (Кірова), будинок 10 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Кирова, дом 10»); 2. Луганська область, с-ще Білокуракине, вул. Історична (Леніна), будинок 62, квартира 22 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Ленина, дом 62, квартира 22»); 3. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16 квартира 7 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 7»); 4. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16, квартира 2 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 2»); 5. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Миру, будинок 4, квартира 10 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Мира, дом 4, квартира 10»); 6. Луганська область, с-ще Білокуракине, вулиця Набережна, будинок 9 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, улица Набережная, дом 9»); 7. Луганська область, с-ще Білокуракине, провулок Робочий, будинок 13 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, проулок Рабочий, дом 13»); 8. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Миру, будинок 1, квартира 19 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Мира, дом 1, квартира 19»); 9. Луганська область, с-ще Білокуракине, квартал Перемоги, будинок 16 квартира 15 (мовою оригіналу – «ЛНР, пгт. Белокуракино, квартал Победы, дом 16, квартира 15»); 10. Луганська область, Сватівський район, Білокуракинська селищна громада, с. Олексіївка, вулиця Центральна, будинок 3 (мовою оригіналу – «ЛНР, Белокуракинский МО, с. Алексеевка, улица Центральная, дом 3»), з яких, зокрема, нерухоме майно за адресою: Луганськ область, с-ще Білокуракине, вул.

– 1

року народження, нерухоме майно за адресою: Луганська область, с-ще Білокуракине, праві с

, та

: нерухоме майно за адресою: Луганська область, с-ще Білокуракине,

року народження, нерухоме майно за адресою: Луганська область, с-ще Білокуракине,

, чим створила умови для його вилучення з-під контролю зазначених власників та забезпечення реалізації процедури його подальшого привласнення на користь т. зв.

«муніципального утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР».

9. Зміст підозри.

Враховуючи викладене, Кучерява О.П., обіймаючи посаду т. зв. «голови муніципального утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «главы муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР», усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, діючи в умовах та у зв'язку з ним, умисно вчинила дії, спрямовані на реалізацію на території тимчасово окупованої Білокуракинської селищної територіальної громади Луганської області (мовою оригіналу – «Белокуракинского муниципального округа ЛНР») положень т. зв. «Закону № 52-І від 27.03.2024», а саме: шляхом прийняття, підписання та введення в дію рішень, реалізувала механізм незаконного (без згоди власників, надання їм компенсації та воєнної необхідності) вилучення приватного майна громадян України, тобто майна, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, обставини про що вона усвідомлювала, на території зазначеної селищної територіальної громади, а також визнала нерухоме майно, яке знаходиться на території зазначеної селищної територіальної громади та належить громадянам України, безхазайним, чим вилучила його з-під контролю власників та забезпечила реалізацію процедури його подальшого обернення на користь т. зв. «муніципального утворення Білокуракинського муніципального округу ЛНР», мовою оригіналу – «муниципального образования Белокуракинского муниципального округа ЛНР», тобто вчинила широкомасштабне привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконне та безглуздо, чим порушила вимоги ст. ст. 33, 147 Женевської Конвенції IV та ст. 46 Гаазької конвенції.

Таким чином, Кучерява Ольга Петрівна, 25.12.1976 року народження, обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий 2 відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Сіверськдонетськ Луганської області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

старший лейтенант юстиції

Владислав Сергійович ПОЛІЩУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу

Луганської обласної прокуратури

«24» 09 2025 року

Олексій Олегович НАДЖОТОВ

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту,

встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особі, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення,

і виконувати законні вимоги адміністрації;

- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42КПК):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження *відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі* внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України).

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення та визнання винуватості*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст.ст. 56 та 468 КПК України).

Підозрюваний роз'яснено, що вона підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст. 28, ч.1 ст.438 КК України, за вчинення яких передбачена відповідальність у вигляді позбавленні волі на строк більше десяти років, на підставі п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України (наявні достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення).

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ (_____)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 20__ року

Захисник _____ (_____)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 2 відділення слідчого відділу 3 управління

(з дислокацією у м. Сіверськодолицьк Луганської області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

старший лейтенант юстиції

Владислав Сергійович ПОЛІЩУК